

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 144/18

Λουξεμβούργο, 4 Οκτωβρίου 2018

Απόφαση στην υπόθεση C-416/17
Επιτροπή κατά Γαλλίας

Το Conseil d'État (Συμβούλιο της Επικρατείας) όφειλε να υποβάλει προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο για την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης, προκειμένου να καθοριστεί αν ήταν επιτρεπτή η άρνηση συνυπολογισμού της φορολογίας που επιβλήθηκε σε αλλοδαπή υποθυγατρική επί των κερδών που αναλογούν σε μερίσματα που αναδιανεμήθηκαν από αλλοδαπή εταιρία

Η Γαλλία, μη εφαρμόζοντας τον μηχανισμό αποτροπής της διπλής οικονομικής φορολόγησης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το δίκαιο της Ένωσης

Με την απόφαση Accor¹, το Δικαστήριο έκρινε ότι η διαφορετική μεταχείριση μεταξύ των μερισμάτων που διανέμει ημεδαπή θυγατρική και εκείνων που διανέμει αλλοδαπή θυγατρική αντέβαινε στο δίκαιο της Ένωσης και ότι ο γαλλικός μηχανισμός αποτροπής της διπλής φορολόγησης αντέβαινε στις διατάξεις της Συνθήκης.

Το Conseil d'État (Συμβούλιο της Επικρατείας, Γαλλία) εξέδωσε, κατόπιν της αποφάσεως Accor, διάφορες αποφάσεις κατά των οποίων υποβλήθηκαν καταγγελίες στην Επιτροπή. Η Επιτροπή επισήμανε ότι ορισμένες προϋποθέσεις σχετικές με την επιστροφή του φόρου κινητών αξιών που προβλέπονταν από τις αποφάσεις αυτές ήταν ενδεχομένως αντίθετες προς το δίκαιο της Ένωσης. Δεδομένου ότι η Γαλλία αρνήθηκε να συμμορφωθεί με τη γνώμη της Επιτροπής και να λάβει ορισμένα μέτρα, η Επιτροπή άσκησε προσφυγή λόγω παραβάσεως ενώπιον του Δικαστηρίου.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, υπό το πρίσμα φορολογικής ρύθμισης η οποία αποσκοπεί στην αποτροπή της διπλής οικονομικής φορολόγησης των διανεμομένων κερδών, η κατάσταση μιας εταιρίας μετόχου που λαμβάνει μερίσματα αλλοδαπής προελεύσεως είναι συγκρίσιμη προς αυτή μιας εταιρίας μετόχου που λαμβάνει μερίσματα ημεδαπής προελεύσεως, στο μέτρο που, σε αμφοτέρους τις περιπτώσεις, τα πραγματοποιηθέντα κέρδη ενδέχεται, καταρχήν, να υποστούν αλληπάλληλη φορολογία. Το δίκαιο της Ένωσης επιβάλλει, όμως, σε κράτος μέλος το οποίο εφαρμόζει σύστημα αποτροπής της διπλής οικονομικής φορολόγησης στην περίπτωση μερισμάτων που καταβάλλονται σε ημεδαπές εταιρίες από άλλες ημεδαπές εταιρίες να εξασφαλίζει την ίση μεταχείριση των μερισμάτων που καταβάλλονται σε ημεδαπές εταιρίες από αλλοδαπές εταιρίες.

Το Δικαστήριο διαπιστώνει συνεπώς ότι η Γαλλία ήταν υποχρεωμένη, για τον τερματισμό της μεταχείρισης που δημιουργεί διακρίσεις κατά την εφαρμογή του φορολογικού μηχανισμού αποτροπής της διπλής οικονομικής φορολόγησης των διανεμομένων μερισμάτων, να συνυπολογίσει τη φορολογία που επιβλήθηκε προηγουμένως στα διανεμόμενα κέρδη, η οποία προέκυψε από την άσκηση των φορολογικών αρμοδιοτήτων του κράτους μέλους προελεύσεως των μερισμάτων, εντός των ορίων της δικής της φορολογικής αρμοδιότητας, ανεξαρτήτως του σημείου της αλυσίδας συμμετοχής στο οποίο επιβλήθηκε η φορολογία αυτή, δηλαδή ανεξαρτήτως του αν επιβλήθηκε σε θυγατρική ή σε υποθυγατρική. Ως εκ τούτου, η Γαλλία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το δίκαιο της Ένωσης.

Όσον αφορά την αιτίαση κατά την οποία το Conseil d'État (Συμβούλιο της Επικρατείας) έπρεπε να προβεί σε προδικαστική παραπομπή πριν καθορίσει τον τρόπο επιστροφής του φόρου κινητών αξιών του οποίου η είσπραξη είχε κριθεί, με την απόφαση Accor, ότι αντέβαινε στο δίκαιο της

¹ Απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση [C-310/09](#).

Ένωσης, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι παράβαση κράτους μέλους μπορεί, καταρχήν, να διαπιστωθεί όποιο και αν είναι το όργανο του κράτους αυτού του οποίου η πράξη ή η παράλειψη προκάλεσε την παράβαση, ακόμη και αν πρόκειται για συνταγματικώς ανεξάρτητο όργανο. Εξάλλου, εφόσον δεν χωρεί κανένα ένδικο μέσο κατά της αποφάσεως εθνικού δικαστηρίου, το δικαστήριο αυτό, όταν ανακύπτει ενώπιόν του ζήτημα σχετικό με την ερμηνεία της Συνθήκης, υποχρεούται καταρχήν να το παραπέμψει στο Δικαστήριο.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει επίσης ότι η υποχρέωση προδικαστικής παραπομπής αποσκοπεί, μεταξύ άλλων, στην αποτροπή του ενδεχομένου διαμορφώσεως στα κράτη μέλη εθνικής νομολογίας μη συμβατής με τους κανόνες του δικαίου της Ένωσης. Κατ' εξαίρεση, η υποχρέωση αυτή δεν βαρύνει το εθνικό δικαστήριο όταν διαπιστώνει ότι το ανακύψαν ζήτημα δεν είναι κρίσιμο ή ότι η επίμαχη διάταξη του δικαίου της Ένωσης έχει ήδη ερμηνευθεί από το Δικαστήριο ή ότι η ορθή εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης παρίσταται τόσο προφανής ώστε να μην αφήνει περιθώριο για καμία εύλογη αμφιβολία.

Το Δικαστήριο διαπιστώνει, για πρώτη φορά, ότι **δικαστήριο του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα του εσωτερικού δικαίου όφειλε να υποβάλει προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο, προκειμένου να αποτραπεί ο κίνδυνος εσφαλμένης ερμηνείας του δικαίου της Ένωσης**. Συγκεκριμένα, εφόσον το Conseil d'État (Συμβούλιο της Επικρατείας) παρέλειψε να υποβάλει προδικαστικά ερωτήματα, παρ' όλο που η ορθή εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης μέσω των αποφάσεών του δεν ήταν τόσο προφανής ώστε να μην αφήνει περιθώριο για καμία εύλογη αμφιβολία, η παράβαση στοιχειοθετείται.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή λόγω παραβάσεως, στρεφόμενη κατά κράτους μέλους το οποίο παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το δίκαιο της Ένωσης, μπορεί να ασκηθεί από την Επιτροπή ή από άλλο κράτος μέλος. Αν το Δικαστήριο διαπιστώσει την ύπαρξη παραβάσεως, το καθού κράτος μέλος πρέπει να συμμορφωθεί με την απόφαση το συντομότερο.

Όταν η Επιτροπή θεωρεί ότι το κράτος μέλος δεν συμμορφώθηκε προς την απόφαση, μπορεί να ασκήσει νέα προσφυγή, ζητώντας την επιβολή χρηματικών κυρώσεων. Πάντως, σε περίπτωση μη ανακοινώσεως στην Επιτροπή των μέτρων για τη μεταφορά μιας οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, το Δικαστήριο μπορεί, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, να επιβάλει κυρώσεις με την πρώτη του απόφαση.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582